

*

дръхи на гъроъ то ходи цѣлъ денъ отъ долина въ долина, отъ пѫтека въ пѫтека, за да търси затрупани пѫтници. Намѣри ли такива, то имъ оставя кошницата и дрѣхитѣ, за да се понахранятъ и облекатъ, а то бѣрзо отива въ *спасителния домъ*, бутва съ кракъ звѣнецъ и почва да

*

лае, до като го чуятъ. По това хората разбираятъ, че кучето е намѣрило нѣкаждѣ пѫтници. Съ лопати и съ вѣжа хората тръгватъ слѣдъ кучето което ги завежда право при нещастника.

Колко е весело тогава Свети Бернардското куче! Най-заслужилото до сега Свети Бернардско куче, по име *Бари*, е спасило тѣкмо 40 души. Когато се научили хората, че това куче умрѣло, тѣ много жалили и горѣщо плакали за него.

Друго едно куче, което много прилича на Свети Бернардското по своята сила, голѣмина и вѣнкашностъ е така нареченото *Ню-фундленско куче*.

*

*